

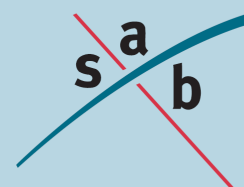
Flora- en faunaraapportage

Baarschot, Baarschotsestraat 17

Gemeente Hilvarenbeek

Datum: 2 september 2014

Projectnummer: 120725

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Planomschrijving	3
1.3	Leeswijzer	6
2	Wettelijk kader	7
2.1	Gebiedsbescherming	7
2.2	Soortenbescherming	8
3	Quick scan flora en fauna	10
3.1	Onderzoeksmethode	10
3.2	Gebiedsbescherming	10
3.3	Soortenbescherming	11
3.4	Conclusie	15
4	Nader veldonderzoek flora en fauna	17
5	Voortoets Natuurbeschermingswet 1998	18
5.1	Inleiding	18
5.2	Onderzoeksmethode	20
5.3	Effectenbeoordeling	20
5.4	Conclusie	26
6	Toets Ecologische Hoofdstructuur	27
6.1	Inleiding	27
6.2	Onderzoeksmethode	27
6.3	Beleid	28
6.4	Effectenbeoordeling	30
6.5	Conclusie	32

Bijlage 1: literatuurlijst

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Bij alle ruimtelijke ingrepen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden in en om het plangebied. Voordat ruimtelijke ingrepen mogen plaatsvinden, dient eerst een onderzoek uitgevoerd te worden in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (*gebiedsbescherming*), de Flora- en faunawet (*soortenbescherming*) en eventuele andere betrokken natuurregeling. Uit dit onderzoek moet blijken of met de ingrepen negatieve effecten op beschermde gebieden en soorten zijn te verwachten en of daarvoor respectievelijk een vergunning of ontheffing noodzakelijk is. In deze flora- en faunarapportage worden de effecten op de aanwezige natuurwaarden besproken.

1.2 Planomschrijving

In Baarschot (gemeente Hilvarenbeek, provincie Noord-Brabant) is men voornemens om het agrarische bouwvlak van de melkveehouderij aan de Baarschotsestraat 17 te vergroten en ruimte toe te voegen voor de sleufsilos en kuilvoerplaten en een nieuwe opslagruimte. Deze ontwikkelingen zijn niet mogelijk binnen het vigerende bestemmingsplan. Eén van de haalbaarheidsstudies die hiervoor dient te worden uitgevoerd, is toetsing aan de natuurregeling. Voorliggend flora en faunaonderzoek is opgesteld door SAB en geeft een eerste inzicht in de doorwerking van de natuurwetgeving op deze plek.

Afbeelding 1: Ligging plangebied

1.2.1 Huidige situatie

Baarschot ligt ten westen van Middelbeers, ten oosten van Esbeek en ten zuiden van Diessen en Hilvarenbeek. De directe omgeving van Baarschot wordt gekenmerkt door open agrarisch gebied, het stroomgebied van de Reusel en het is onderdeel van het landschap de Kempen. In de omgeving van Baarschot zijn dan ook nog tal van bos en heidegebieden aanwezig (Neterselsche heide, Rovertsche heide, e.d.).

Het plangebied ligt ten noorden van de Baarschotsestraat. In de huidige situatie is op deze locatie een melkveehouderij gevestigd. Dit bedrijf omvat behalve de agrarische gronden een aantal gebouwen. Aan de voorzijde van het perceel bevindt zich de bedrijfswoning. Daarnaast zijn er een aantal gebouwen ten behoeve van de bedrijfsvoering. Voor de opslag van de akkerbouwgewassen wordt nu opslagruimte elders gehuurd. Aan de achterzijde van de bebouwing is een sleufsilos gelegen. Onderstaande afbeeldingen geven een impressie van het plangebied weer, ten tijde van het veldbezoek (d.d. 30 september 2013).

Afbeelding 2: Impressie van het plangebied. V.l.n.r.: erf gezien richting de Baarschotsestraat; erf met voederopslag gezien in de richting van de maisakker/uitbreidingslocatie; rand van akker en erf gezien vanuit de paardenrijbak van de Baarschotsestraat 21; perceelgrens aan de noordzijde van het plangebied; perceelgrens ten zuiden van de maisakker en ten noorden van de weide gezien richting de Van Dijklaan 9; plangebied met links de Reusel en rechts het erf (Foto's: SAB, 2013)

1.2.2 Toekomstige situatie

Het bouwplan biedt ruimte aan de ontwikkelingsmogelijkheden voor het bedrijf. In de toekomst worden een mestilo en opslagruimte voor frietaardappelen en uien gerealiseerd. Deze opslagruimte kan tevens worden gebruikt ten behoeve van de werktuigenberging met stro- en hooiopslag. De goothoogte van de bedrijfsgebouwen bedraagt maximaal 4,5 meter. De nokhoogte van de bedrijfsgebouwen bedraagt maximaal 10 meter. Naast de opslagruimte worden er 3 sleufsilo's gerealiseerd met een maximale wandhoogte van 3 meter. De noodzaak voor deze nieuwe sleufsilo's blijkt uit het feit dat het aantal dieren een aantal jaren geleden aanzienlijk is uitgebreid. Hierdoor is er meer ruimte nodig voor voeder- en mestopslag. De bestaande sleufsilo wordt verwijderd.

In de nieuwe situatie heeft het agrarische bouwvlak met de akkerbouwloods een oppervlakte van circa 8.000 m². Het gebied voor de kuilvoerplaten, sleufsilo's en de verharding heeft een oppervlakte van circa 6.800 m². De rij- en manoeuvreerruimte bedraagt circa 1.800 m² van dit oppervlak. Het totale oppervlak van het agrarische bouwvlak bedraagt in de nieuwe situatie dus circa 14.800 m². Hiermee blijft het totaal onder de maximaal toegestane 1,5 hectare.

De volgende afbeelding geeft de toekomstige inrichting van het plangebied weer.

Afbeelding 3: inrichtingsschets plangebied

1.3 Leeswijzer

De flora- en faunarapportage is opgebouwd uit de volgende hoofdstukken:

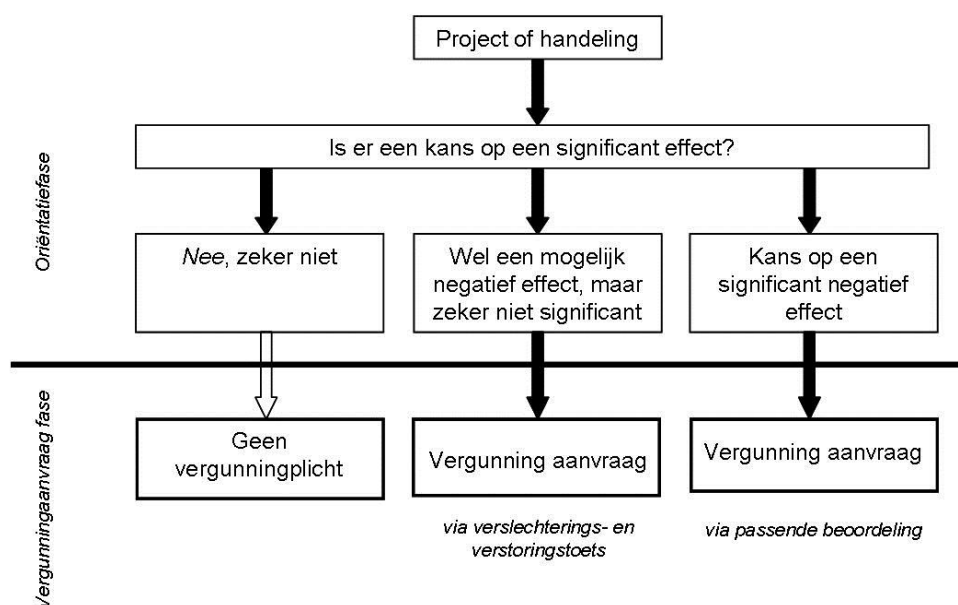
1. **Inleiding.** Beschrijving van beoogde plannen, ligging van plangebied, de gevolgen van de ingrepen voor de huidige situatie en het wettelijke kader.
2. **Wettelijk kader.** Huidige wet- en regelgeving op het gebied van natuur.
3. **Quick scan flora en fauna.** Deze is gebaseerd op een eenmalige veldverkenning. In deze quick scan zijn op basis van een gebiedsanalyse (ruimtelijk ecologisch), de beschikbare verspreidingsgegevens van beschermde soorten en een eenmalige veldverkenning, uitspraken gedaan over de mogelijke aanwezigheid van beschermde planten en dieren in en in de directe omgeving van het plangebied. In de quick scan zijn uitspraken gedaan over de effecten van de plannen op nabijgelegen beschermde gebieden en op direct nabij het plangebied voorkomende (vaste rust- of verblijfplaatsen van) strikt beschermde flora en fauna. Hieruit volgt de conclusie of nader veldonderzoek naar strikt beschermde soorten noodzakelijk is en of een ontheffingsaanvraag in het kader van de Flora- en faunawet aan de orde is.
4. **Nader veldonderzoek flora en fauna.** Beschrijving van het nader onderzoek, indien dit uitgevoerd is. Hierbij wordt ingegaan op de kwalificaties van de onderzoeker(s), de data waarop de veldbezoeken hebben plaatsgevonden, de methode van onderzoeken, specifieke ecologische kenmerken van de soort en uiteraard de resultaten.
5. **Voortoets of Oriënterende Habitattoets.** Dit is alleen in het geval wanneer negatieve effecten te verwachten zijn op (instandhoudingsdoelstellingen van) beschermde natuurgebieden. Aan de hand van de Effectenindicator van het Ministerie van EZ wordt een inschatting gemaakt van de mogelijk optredende effecten.
6. **Toetsing Ecologische Hoofdstructuur.** Dit is alleen in het geval wanneer er mogelijk negatieve effecten zijn te verwachten op de kwaliteiten van de Ecologische Hoofdstructuur.

2 Wettelijk kader

Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet 1998 en de Ecologische Hoofdstructuur. Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

2.1 Gebiedsbescherming

Natuurgebieden of andere gebieden die belangrijk zijn voor flora en fauna kunnen aangewezen worden als Europees Vogelrichtlijn- en/of Habitatrichtlijngebied (Natura 2000). De verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn zijn in Nederland opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998. Hierin zijn de al bestaande staatsnatuurmonumenten ook opgenomen. Op grond van deze wet is het verboden projecten of andere handelingen te realiseren of te verrichten die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kunnen verslechteren, of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Afbeelding 4: Schematische weergave van de besluitvorming in relatie tot de NB-wet (1998)

Een andere vorm van gebiedsbescherming komt voort uit aanwijzing van een gebied als Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Voor dergelijke gebieden geldt dat het natuurbelang prioriteit heeft en dat andere activiteiten niet mogen leiden tot frustratie van de natuurdoelen. Anders dan bij gebieds- en soortbescherming is de status als EHS niet verankerd in de natuurwetgeving, maar dient het belang in de planologische afweging een rol te spelen. Dit valt onder de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag.

2.2 Soortenbescherming

Soortenbescherming is altijd aan de orde. Hiervoor is de Flora- en faunawet bepalend. Deze wet is gericht op het duurzaam in stand houden van soorten in hun natuurlijk leefgebied. Deze wet heeft de beschermingsregels, zoals die ook in de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn opgenomen, overgenomen en voor de Nederlandse situatie toegepast.

Deze bescherming is als volgt in de Flora- en faunawet opgenomen:

- het is verboden beschermde plantensoorten te plukken, verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te onwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (artikel 8);
- het is verboden beschermde diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen (artikel 9), opzettelijk te verontrusten (artikel 10) en hun nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren (artikel 11).

De procedurele consequenties zijn afhankelijk van de soorten die door de ingreep worden beïnvloed. Kortweg kunnen drie beschermingsregimes worden onderscheiden:

1. beschermingscategorie 1:
een groot aantal beschermde soorten is in Nederland algemeen voorkomend. Op basis van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten uit de Flora- en faunawet mogen ruimtelijke ingrepen worden uitgevoerd die tot effect hebben dat de verblijfplaatsen van deze soorten worden aangetast;
2. beschermingscategorie 2:
voor beschermde soorten die minder algemeen zijn en extra aandacht verdienen, kan een vrijstelling (behalve voor het opzettelijk verontrusten) verkregen worden als de initiatiefnemer een goedgekeurde gedragscode heeft. Indien dit niet het geval is dient voor deze categorie een ontheffing aangevraagd te worden.
In een dergelijke gedragscode worden gedragslijnen aangegeven die men volgt om het schaden van beschermde soorten zo veel mogelijk te voorkomen. Ontheffing is, als wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode, voor deze soorten alleen nog nodig als werkzaamheden afwijkend van de gedragscode worden uitgevoerd;
3. beschermingscategorie 3:
voor ongeveer honderd zeldzame soorten geldt géén vrijstelling als het gaat om ruimtelijke ingrepen. Ontheffingen voor deze groep soorten worden slechts verleend wanneer er geen andere bevredigende oplossing voor de ingreep bestaat, de ingrepen een in de wet genoemd belang dienen en de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt. Deze uitgebreide toets geldt ook voor alle vogelsoorten.

Als een ruimtelijke ingreep rechtstreeks kan leiden tot verstoring of vernietiging van bepaalde beschermde soorten of hun leefgebied, kan het project in strijd zijn met de Flora- en faunawet. Voor aantastingen van verblijfplaatsen en belangrijke (onderdelen van) leefgebieden van meer strikt beschermde soorten, is ontheffing ex. Artikel 75 van de Flora- en faunawet nodig van het Ministerie van EZ.

Zorgplicht

Verder geldt altijd artikel 2 van de Flora- en faunawet, een zorgplichtbepaling. Iedereen dient voldoende zorg in acht te nemen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving. Dit houdt in dat voorafgaand aan sloop-, grond-, of bouwwerkzaamheden wordt gecontroleerd of dat negatieve gevolgen voor aanwezige soorten kunnen worden voorkomen door het nemen van alle maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verwacht.

3 Quick scan flora en fauna

3.1 Onderzoeksmethode

De quick scan flora en fauna is gebaseerd op een biotoopinschatting door een eco-loog van SAB. Bij het opstellen van de quick scan flora en fauna is verder gebruikge-maakt van atlasgegevens uit de Atlas van Nederlandse Zoogdieren (Broekhuizen *et al.*, 1992), Atlas van de Nederlandse vleermuizen (Limpens *et al.*, 1997), werkatlas van de zoogdieren van Noord-Brabant (VZZ, 2011) en diverse websites die de meest recente informatie verschaffen omtrent de verspreiding van soorten. Deze bronnen vermelden soortgegevens op uurhokniveau (5 bij 5 kilometer), dit betekent dat het globale gegevens betreft. Bijlage 1 vermeldt de geraadpleegde bronnen.

Op 30 september 2013 heeft een ecooloog van SAB het plangebied en de directe om-geving verkend. Doel van deze veldverkenning was om een indruk te krijgen van de habitats ter plaatse en de geschiktheid voor de verschillende soortgroepen te beoor-delen. Het veldbezoek heeft nadrukkelijk niet de status van een volledige veldinventa-risatie. Het eenmalige veldbezoek geeft slechts een globaal beeld van aanwezige soorten en habitats op basis van een momentopname. Zowel het tijdstip (deels buiten het actieve seizoen van diverse diergroepen) als het eenmalige karakter zijn hiervoor niet toereikend.

3.2 Gebiedsbescherming

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet) en de Ecologische Hoofd-structuur (EHS) dient er getoetst te worden of de beoogde ontwikkelingen een nega-tieve invloed hebben op de beschermde gebieden.

3.2.1 Natuurbeschermingswet 1998

Het plangebied ligt niet in, maar grenst wel direct aan een gebied dat is aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998. Het gebied beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 betreft het Natura 2000-gebied “Kempenland-West”. De beek de Reusel grenst aan de noordwestzijde van het plangebied en is on-derdeel van het eerder genoemde Natura 2000-gebied. Met de beoogde ontwikkeling is daarom mogelijk sprake van aantasting van de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied. Nader onderzoek naar de mogelijke effecten wordt om die reden noodzakelijk geacht. In hoofdstuk 5 is deze toetsing verder uitgewerkt.

3.2.2 Ecologische Hoofdstructuur

Het plangebied ligt binnen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het gebied aange-wezen als onderdeel van de ecologische hoofdstructuur ligt langs de beek de Reusel, in het noordwesten van het plangebied. Met de beoogde ingrepen is mogelijk sprake van aantasting van de kernkwaliteiten van de EHS waardoor negatieve effecten op voorhand niet zijn uit te sluiten. Nadere toetsing aan het vigerende beleid van de pro-vincie is derhalve noodzakelijk. In hoofdstuk 6 is deze toetsing verder uitgewerkt.

3.3 Soortenbescherming

In het kader van de Flora- en faunawet moet worden getoetst of ter plaatse van de ruimtelijke ingrepen sprake is/kan zijn van negatieve effecten op beschermde planten en dieren. De beoogde ontwikkelingen kunnen biotoopverlies of verstoring (indirect biotoopverlies) tot gevolg hebben.

3.3.1 Vaatplanten

Tijdens het verkennende veldbezoek zijn alleen algemene soorten aangetroffen zoals Straatgras (*Poa annua*), Witte Klaver (*Trifolium repens*), Paardenbloem (*Taraxacum officinale*), Zomereik (*Quercus robur*), Els (*Alnus cordata*), Madeliefje (*Bellis perennis*), Gewone braam (*Rubus fruticosus*) en Perzikkruid (*Persicaria maculosa*). De aangetroffen plantensoorten zijn kenmerkend voor een voedselrijk en verstoord ecosysteem.

Strikt beschermde plantensoorten zijn niet aangetroffen. Ook langs de oever van de Reusel zijn geen strikt beschermde vaatplanten waargenomen. In de oeverzone en aangrenzende kruidenrijke rand zijn soorten als Zuring (*Rumex sp.*), Riet (*Phragmites australis*), Reukeloze kamille (*Tripleurospermum maritimum*) en Brandnetel (*Urtica dioica*) waargenomen.

Verder bestaat het plangebied uit een (mais-)akker en een boerenerv met stallen en bijgebouwen. Het hele gebied oogt intensief beheerd en er is geen sprake van een stabiel ecosysteem, waardoor bijzondere groeiplaatsen van strikt beschermde vaatplanten binnen het plangebied niet worden verwacht. Aangeplante of gezaaide exemplaren van beschermde soorten (in bijvoorbeeld tuinen) zijn niet beschermd in de Flora- en faunawet, omdat het geen natuurlijke groeiplaatsen betreft.

3.3.2 Grondgebonden zoogdieren

Volgens verspreidingsgegevens uit de Atlas van Nederlandse Zoogdieren (Broekhuizen *et al.*, 1992) en de werkatlas van de zoogdieren van Noord-Brabant (VZZ, 2011) komen in de omgeving van het plangebied soorten als Egel (*Erinaceus europaeus*), (Sorex coronatus), Huisspitsmuis (*Crocidura russula*), Mol (*Talpa europaea*), Vos (*Vulpes vulpes*), Hermelijn (*Mustela erminea*), Bunzing (*Mustela putorius*), Ree (*Capreolus capreolus*), Veldmuis (*Microtus arvalis*), Dwergmuis (*Micromys minutus*), Haas (*Lepus europaeus*), Konijn (*Oryctolagus cuniculus*) en de meer strikt beschermde soort Eekhoorn (*Sciurus vulgaris*) voor.

Algemeen voorkomende soorten

Binnen het plangebied zijn relatief veel ruige delen en rommelhoekjes aanwezig. Hierdoor zijn vaste rust- en verblijfplaatsen van algemeen voorkomende soorten als Egel (*E. europaeus*), Huisspitsmuis (*C. russula*), Mol (*T. europaea*) en kleine marterachtigen niet op voorhand uit te sluiten. Voor deze soorten, die onder het eerste lichte beschermingsregime vallen, geldt een algemene vrijstelling voor het verstoren en/of aantasten van vaste rust- en verblijfplaatsen.

Strikt beschermde soorten

Eekhoorn

Gezien de afwezigheid van voldoende naaldbomen, eiken en/of beuken (voedselbomen) en de aard van het omliggende gebied (open landschap, intensief beheer) is het onwaarschijnlijk dat de Eekhoorn in het plangebied voorkomt. Met de beoogde plannen zijn negatieve effecten op de soort niet te verwachten. Nader onderzoek naar grondgebonden zoogdieren is derhalve niet noodzakelijk.

3.3.3 Vleermuizen

Volgens de verspreidingsgegevens (Broekhuizen *et al.*, 1992; Limpens, *et al.*, 1997, VZZ, 2011) komen in de omgeving van het plangebied Gewone dwergvleermuis (*Pipistrellus pipistrellus*), Laatvlieger (*Eptesicus serotinus*) en Rosse vleermuis (*Nyctalus noctula*) voor. Alle vleermuissoorten zijn strikt beschermd in de Flora- en faunawet.

Vleermuizen zijn globaal op te delen in gebouwbewonende soorten zoals Gewone dwergvleermuis (*P. pipistrellus*) en Laatvlieger (*E. serotinus*) en boombewonende soorten als Rosse vleermuis (*N. noctula*). Daarnaast bestaan soorten die van beide elementen gebruikmaken. Daarbij is ook onderscheid te maken in zomer- en winterverblijfplaatsen van de verschillende soorten. Sommige soorten zoals de Gewone dwergvleermuis verblijven het gehele jaar in gebouwen (spouwmuren, achter gevelbetimmeringen, enzovoort). Andere soorten als de Rosse vleermuis verblijven jaarrond in bomen (in holten, spleten en achter loshangende schors).

Gebouwbewonende soorten vleermuizen

Gebouwbewonende vleermuizen hebben hun verblijfplaats achter gevelbetimmering, in spouwmuren, achter dakbeschot en in schoorstenen. Het woonhuis en mogelijk ook enkele delen van de stallen/schuren zijn in potentie geschikt als potentiële schuilplaats. Geen van de gebouwen en opstallen wordt met de beoogde plannen gesloopt, waardoor eventuele negatieve effecten op gebouwbewonende soorten vleermuizen op voorhand kunnen worden uitgesloten.

Boombewonende soorten vleermuizen

Boombewonende soorten worden gevonden in holten en spleten in bomen en achter loshangende schors. Op het erf en het agrarische perceel staan geen bomen welke met de beoogde ontwikkelingen worden gerooid. Negatieve effecten op vaste rust- of verblijfplaatsen van boombewonende soorten vleermuizen zijn derhalve op voorhand uit te sluiten.

Vliegroutes

Vleermuizen maken vaak jarenlang gebruik van vaste aanvliegroutes tussen verblijfplaats en foerageergebied, daarom kan het behoud van lijnelementen cruciaal zijn voor de instandhouding van het leefgebied. Binnen het plangebied zijn duidelijke lijnvormige elementen te onderscheiden langs de zuidelijke en oostelijke rand van het agrarische perceel. Deze bomenrijen vormen met de bomenrijen op de Van Dijkstraat mogelijk een doorgaande vliegroute. De bomenrijen blijven volgens de huidige inrichtingsschets behouden. Negatieve effecten van de beoogde ontwikkelingen op vaste vliegroutes zijn daarom uit te sluiten.

Foerageergebied

Het plangebied dient mogelijk wel als foerageergebied voor vleermuizen. Het aantasten van foerageergebied is in het kader van de Flora- en faunawet pas ontheffingsplichtig als met de plannen sprake is van dusdanig oppervlakteverlies van belangrijk foerageergebied dat met het verlies daarmee indirect een verblijfplaats aangetast wordt. In de omgeving van het plangebied zijn voldoende en meer geschikte foeragegebieden voorhanden. Het mogelijke oppervlakteverlies door de realisatie van nieuwe opstallen, zal om die reden niet leiden tot een aantasting van het foerageergebied dat hiermee het leefgebied van soorten ter plaatse wordt aangetast. Nader onderzoek wordt om die reden niet noodzakelijk geacht.

3.3.4 Vogels

Alle vogelsoorten zijn beschermd tijdens het broedseizoen. Het betreft dan met name de actieve broedplaatsen en vaste verblijfplaatsen. Voor de meeste vogels loopt het broedseizoen van half maart tot half juli. Voor het broedseizoen wordt geen standaardperiode gehanteerd in het kader van de Flora- en faunawet. Van belang is of een broedgeval aanwezig is, ongeacht de periode. Het plangebied met struweel en bomen is geschikt als broedgelegenheid voor veel vogels.

Jaarrond beschermde vogelsoorten

In het kader van de Flora- en faunawet zijn vaste rust- en verblijfplaatsen van enkele vogelsoorten jaarrond beschermd. Dit betekent dat nestlocaties van deze soorten het gehele seizoen beschermd zijn. Hierin worden vier categorieën onderscheiden:

- 1 Nesten die, behalve gedurende het broedseizoen, buiten het broedseizoen in gebruik zijn als vaste rust- en verblijfplaats (voorbeeld: Steenuil).
- 2 Nesten van koloniebroeders die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en die daarin zeer honkvast of afhankelijk van bebouwing of biotoop zijn (voorbeeld: Roek, Gierzwaluw en Huismus).
- 3 Nesten van vogels, zijnde geen koloniebroeders, die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en die daarin zeer honkvast of afhankelijk van bebouwing zijn (voorbeeld: Ooievaar, Kerkuil en Slechtvalk).
- 4 Vogels die jaar in jaar uit gebruikmaken van hetzelfde nest en die zelf niet of nauwelijks in staat zijn een nest te bouwen (voorbeeld: Boomvalk, Buizerd en Ransuil).

Tijdens het verkennende veldbezoek zijn de volgende soorten aangetroffen: Zwarte Kraai (*Corvus corone*), Merel (*Turdus merula*), Blauwe Reiger (*Ardea cinerea*), Koolmees (*Parus major*) en Ekster (*Pica pica*). Geen van de aangetroffen soorten is jaarrond beschermd. Er zijn ook geen sporen of nesten (holten, horsten) aangetroffen van jaarrond beschermde soorten. Negatieve effecten op jaarrond beschermde soorten worden niet verwacht.

3.3.5 Amfibieën

Stichting RAVON (Reptielen Amfibieën Vissen Onderzoek Nederland) verzamelt verspreidingsgegevens van reptielen, amfibieën en vissen en publiceert deze jaarlijks op het internet (www.ravon.nl). Volgens RAVON komen in de omgeving van het plangebied amfibieën voor zoals Kleine watersalamander (*Lissotriton vulgaris*), Gewone pad (*Bufo bufo*), Bruine kikker (*Rana temporaria*), Bastaardkikker (*Rana klepton esculenta*) en komt de meer strikt beschermde soort Kamsalamander (*Triturus cristatus*) voor.

Algemene soorten

Algemene soorten, zoals Bruine kikker (*R. temporaria*) en Gewone pad (*B. bufo*), die na de metamorfose op het land naar voedsel gaan zoeken, zijn gezien de binnen het plangebied gelegen habitats niet uit te sluiten. Deze soorten kunnen grote afstanden afleggen. Omdat de dieren op het land overwinteren, is het ook mogelijk dat er dieren in de winterperiode binnen het plangebied aanwezig zijn. Voor deze soorten, die onder het eerste lichte beschermingsregime vallen, geldt een algemene vrijstelling voor het verstoren en/of aantasten van vaste rust- en verblijfplaatsen.

Strikt beschermde soorten

Aan de noordwestzijde en noordzijde wordt het plangebied begrensd door watergangen. In het noordwesten ligt de Reusel en in het noorden van het plangebied een van oost naar west gelegen watergang. Kamsalamanders komen voor in oude, kleinschalige cultuurlandschappen. Het voortplantingsbiotoop bestaat voornamelijk uit matig voedselrijke tot voedselrijke, stilstaande wateren met een goed ontwikkelde onderwatervegetatie. Veel vindplaatsen zijn beek- of rivierbegeleidend (bron: Ravon.nl). Mogelijk dat er individuen van de Kamsalamander rond de Reusel aanwezig zijn. Echter worden met de beoogde ontwikkeling de watergangen niet aangetast. Negatieve effecten op het biotoop van de Kamsalamander worden daarom niet verwacht.

3.3.6 Reptielen

Reptielen zijn over het algemeen gebonden aan structuurrijke vegetatie, vaak gelegen in weinig verstoorde biotopen. Soorten als Ringslang (*Natrix natrix*) en Levendbarende hagedis (*Zootoca vivipara*) kunnen voorkomen in gebieden met een relatief hoge verstoringsgraad. Volgens RAVON is de Levendbarende hagedis (*Z. vivipara*) in de omgeving waargenomen. Op basis van de binnen het plangebied aanwezige habitats (intensief beheerde akker, verhard erf) is het voorkomen van reptielen niet waarschijnlijk. Met de beoogde ontwikkelingen worden negatieve effecten op strikt beschermde reptielen niet verwacht.

3.3.7 Vissen

Aan de noordwestzijde en noordzijde wordt het plangebied begrensd door watergangen. In het noordwesten ligt de Reusel en in het noorden van het plangebied een van oost naar west gelegen watergang. Uit de verspreidingsgegevens volgt dat mogelijk de beschermde soort Kleine modderkruiper in de watergangen voorkomt. De beoogde ingrepen vinden niet in of aan de rand van de watergangen plaats. Negatieve effecten op het leefgebied van vissoorten worden derhalve niet verwacht.

3.3.8 Insecten (vlinders, libellen, sprinkhanen) en overige soortgroepen

Slechts een beperkt aantal van de zeer soortenrijke groep van de insecten is beschermd. De habitateisen van beschermde soorten binnen deze groep zijn vaak zeer locatiespecifiek en gebonden aan zeer bijzondere biotopen. Het plangebied ligt niet binnen een dergelijke biotoop. Overige strikt beschermde soorten als mollusken en andere ongewervelde zijn ook niet te verwachten gezien de biotopen ter plaatse.

3.4 Conclusie

In het plangebied aan de Baarschotsestraat te Baarschot (gemeente Hilvarenbeek, provincie Noord-Brabant) is men voornemens om het agrarische bouwvlak van de melkveehouderij aan de Baarschotsestraat 17 te vergroten en ruimte toe te voegen voor de sleufsilo's en kuilvoerplaten en een nieuwe opslagruimte. Voordat deze ingreep wordt uitgevoerd, dienen de gevolgen voor beschermde natuurwaarden en de consequenties in het kader van de geldende natuurwet- en regelgeving in beeld te zijn gebracht.

3.4.1 Gebiedsbescherming

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet) en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) dient er getoetst te worden of de beoogde ontwikkelingen een negatieve invloed hebben op beschermde gebieden. Het plangebied te Baarschot grenst direct aan een gebied dat is aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998. Het betreft de beek Reusel welke onderdeel is van het Natura 2000-gebied "Kempenland-West". Daarnaast ligt het plangebied in de Ecologische Hoofdstructuur. Het betreft hier de beek Reusel en de oeverzone van 25 meter breed aan weerszijden van de watergang. Gezien de ligging van het plangebied ten opzicht van het Natura 2000-gebied en de EHS zijn met de plannen negatieve effecten op deze gebieden niet op voorhand uit te sluiten.

Voor dit plan is het uitvoeren van een voortoets in het kader van de Nb-wet en een toetsing van het plan aan het provinciaal beleid inzake de EHS noodzakelijk.

3.4.2 Soortenbescherming

In het kader van de Flora- en faunawet dient te worden nagegaan of vaste rust- en verblijfplaatsen door de ingreep worden aangetast (verwijderd, ongeschikt gemaakt). De beoogde ontwikkelingen kunnen biotoopverlies of verstoring (indirect biotoopverlies) tot gevolg hebben. Invloeden die leiden tot een verminderde geschiktheid van het plangebied als bijvoorbeeld foerageergebied zijn niet ontheffingsplichtig, tenzij het een zodanig belang betreft dat bij het wegvallen van deze functie ook de vaste rust- en verblijfplaatsen van soorten niet langer kunnen functioneren. Door de werkzaamheden kunnen alle aanwezige soorten negatieve effecten ondervinden van de ingreep. Voor de meeste soorten is dit tijdelijk van aard.

Algemene soorten

De meeste van deze soorten zijn beschermd maar vallen onder het lichte beschermingsregime van de Flora- en faunawet (tabel 1). Hiervoor geldt dat aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen op basis van een algehele vrijstelling mogelijk is, zonder dat er sprake is van procedurele consequenties. Dit betekent dat voor deze soorten de werkzaamheden uitgevoerd kunnen worden zonder ontheffing.

Strikt beschermde soorten

Voor soorten die vermeld staan op tabel 2 en 3 van de Flora- en faunawet, geldt dat bij aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet moet worden aangevraagd. Met de beoogde plannen worden geen bomenrijen gerooid of watergangen/oeveren vergraven. Negatieve effecten op strikt beschermde soorten worden derhalve niet verwacht.

Verder kunnen bij (de start van) werkzaamheden in het broedseizoen, broedende vogels worden verstoord, of hun nesten worden aangetast. Er is geen vrijstelling te verkrijgen in het kader van de Flora- en faunawet voor activiteiten die vogels in hun broedseizoen zou kunnen verstoren. De (start van de) werkzaamheden dienen plaats te vinden buiten het broedseizoen of in het broedseizoen als broedende vogels zijn uit te sluiten. De werkzaamheden kunnen doorlopen in het broedseizoen als broedende vogels binnen het plangebied uitgesloten kunnen worden.

Tabel 1: Indicatieve periode uit te voeren werkzaamheden. Groen: werkzaamheden kunnen uitgevoerd worden. Oranje: werkzaamheden mogen uitgevoerd worden mits geen broedgevalen aanwezig zijn

	Jan.	Feb.	Mrt.	April	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.
Broedvogels												

3.4.3 Aanbevelingen

Naast de consequenties die voortkomen uit de Flora- en faunawet is ook een aantal vrijblijvende aanbevelingen te doen ten aanzien van de inrichting van het plangebied, zoals:

- indien nieuwe aanplant van groen plaatsvindt dan verdient de voorkeur het planten van bomen en struiken voor vogels en vleermuizen. Het beste zijn, ecologisch gezien, inheemse bes- en bloemdragende struiken en planten;
- probeer de hoeveelheid verlichting in de avonduren tot een minimum te beperken of, indien er geen werkzaamheden plaatsvinden, deze helemaal uit te zetten.
- maai voorafgaand aan de werkzaamheden het plangebied, zodat aanwezige diersoorten de kans krijgen om weg te trekken;
- het eventuele slopen en rooien starten buiten het voortplantingsseizoen en het winter(slaap)seizoen, zodat het plangebied ongeschikt is voor dieren.

4 Nader veldonderzoek flora en fauna

Uit de quick scan flora en fauna blijkt dat het niet waarschijnlijk is dat strikt beschermde soorten (tabel 2 en 3) binnen het plangebied aanwezig zijn. Met de plannen worden negatieve effecten op strikt beschermde soorten niet verwacht. Nader onderzoek is niet noodzakelijk.

Wel dient met de plannen rekening gehouden te worden met een tweetal algemene voorwaarden vanuit de Flora- en faunawet. Deze voorwaarden zijn altijd van toepassing:

1. in het broedseizoen van vogels (globaal half maart tot half juli) mogen de vegetatie, bosjes en opstallen in het plangebied niet worden verwijderd. Werkzaamheden tijdens deze periode zouden leiden tot directe verstoring van broedvogels en het broedsucces. Alle vogels zijn beschermd. Er is geen vrijstelling te verkrijgen in het kader van de Flora- en faunawet voor activiteiten die vogels in hun broedseizoen zou kunnen verstoren;
2. op basis van de zorgplicht volgens artikel 2 van de Flora- en faunawet dient bij de uitvoering van de werkzaamheden voldoende zorg in acht te worden genomen voor de in het wild levende dieren en hun leefomgeving. Dit houdt in dat bij het uitvoeren van werkzaamheden altijd rekening moet worden gehouden met aanwezige planten en dieren. Zo dienen maatregelen te worden getroffen om bijvoorbeeld verstoring tot een minimum te beperken. Dieren moeten de gelegenheid hebben om uit te wijken en mogen niet opzettelijk worden gedood. Dit kan door:
 - voortijdig maaien van het plangebied zodat dieren wegtrekken;
 - het beperken van verlichting tijdens de avonduren in zomer, voorjaar en herfst ten behoeve van vleermuizen en andere nachtdieren;
 - het eventuele slopen en rooien starten buiten het voortplantingsseizoen en het winter(slaap)seizoen, zodat het plangebied ongeschikt is voor dieren.

5 Voortoets Natuurbeschermingswet 1998

5.1 Inleiding

Het plangebied aan de Baarschotsestraat 17 te Baarschot (Gemeente Hilvarenbeek) grenst direct aan de Reusel, een onderdeel van een Natura 2000-gebied. Het betreft het Natura 2000-gebied Kempenland-West. In onderstaande figuur is de ligging van het plangebied ten opzichte van de Natura 2000-gebied weergegeven.

Afbeelding 5: links: globale ligging van het plangebied nabij Natura 2000-gebied Kempenland-West (geel) (bron: www.rijksoverheid.nl en Google Earth). Rechts: plangebied (rood) grenzend aan de Reusel, het Natura 2000-gebied Kempenland-West.

Het heide- en vennengebied van Kempenland bestaat uit enkele enigszins verspreid liggende delen: in het westen de Rovertse Heide, meer naar het oosten de Mispelpeleindsche Heide en Neterselsche Heide, dan de Landschotsche Heide, en ten slotte nog verder naar het oosten tussen Vessem en Wintelre, het Grootmeer. Tussen deze heideterreinen stromen de meanderende lopen van de laaglandbeken Reusel, Groote Beerze en Kleine Beerze. De Rovertse Heide, oorspronkelijk een groot heidegebied dat in de 20^e eeuw met naaldbout is bebost, omvat hier de Rovertse Leij met beekbegeleidend bos alsmede het ven Papschot. De Mispelpeleindsche en Neterselsche Heide zijn droge en vochtige heiderestanten met vennen (De Flaes, Het Goor) van de voorheen uitgestrekte en kenmerkende Kempische heiden. De Neterselsche Heide omvat het gebied 'Grijze Steen' (met snavelbiesbegroeiingen) en broekbossen. De Landschotse Heide bestaat uit overgangen van droge en vochtige heiden met hierin enkele heidevennen (Keijenhurk, Kromven, Wit Hollandven en Berkven). Het Groot en Klein Meer zijn voormalige heidevennen te midden van een groot bosgebied.

Voor het gebied zijn de volgende algemene doelen gesteld:

- de bijdrage van het Natura 2000-gebied aan de ecologische samenhang van Natura 2000 zowel binnen Nederland als binnen de Europese Unie;
- de bijdrage van het Natura 2000-gebied aan de biologische diversiteit en aan de gunstige staat van instandhouding van natuurlijke habitats en soorten binnen de Europese Unie, die zijn opgenomen in bijlage I of bijlage II van de Habitatrichtlijn. Dit behelst de benodigde bijdrage van het gebied aan het streven naar een op landelijk niveau gunstige staat van instandhouding voor de habitattypen en de soorten waarvoor het gebied is aangewezen;

- de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied, inclusief de samenhang van de structuur en functies van de habitattypen en van de soorten waarvoor het gebied is aangewezen;
- de op het gebied van toepassing zijnde ecologische vereisten van de habitattypen en soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Hieronder wordt voor het Natura 2000-gebied aangegeven voor welke habitattypen en -soorten het gebied is aangewezen. Vervolgens worden per habitatype en -soort de instandhoudingsdoelstellingen besproken.

Tabel 1: Aangewezen habitattypen en doelstellingen uit de Habitatrictlijn (bijlage 1) en Kritische Depositie Waarden (KDW)¹

Habitatype	Instandhoudingsdoelstelling	KDW [mol N/ha/jaar]
H2310 Stuiwzandheiden met struikheide	Behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.	1.071
H3130 Zwakgebufferde vennen	Behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.	429
H3160 Zure vennen	Behoud oppervlakte en kwaliteit.	714
H3260 Beken en rivieren met waterplanten	Uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit beken en rivieren met waterplanten, waterranonkels (subtype A).	> 2.400
H4010 Vochtige heiden	Behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit vochtige heiden, hogere zandgronden (subtype A).	1.214
H4030 Droge heiden	Behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.	1.071
H6410 Blauwgraslanden	Behoud oppervlakte en kwaliteit.	1.071
H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen	Behoud oppervlakte en kwaliteit.	1.429
H91E0 *Vochtige alluviale bossen	Behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit vochtige alluviale bossen, beekbegeleidende bossen (subtype C).	1.857

Tabel 2: Aangewezen habitatsoorten en doelstellingen uit de Habitatrictlijn (bijlage 2)

Habitatrictlijnsoort	Instandhoudingsdoelstelling
H1149 Kleine modderkruiper	Behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
H1831 Drijvende waterweegbree	Behoud omvang en kwaliteit biotoop voor behoud populatie.

¹ Kritische depositie waarde (KDW) is de grens waarboven het risico niet kan worden uitgesloten dat de kwaliteit van het habitatype significant wordt aangetast als gevolg van de verzurende en/of vermestende invloed van de atmosferische stikstofdepositie (Van Dobben & Hinsberg, 2008, Van Dobben et al., 2012).

5.2 Onderzoeksmethode

Om de effecten van de beoogde plannen inzichtelijk te maken, zijn voor alle effecten die genoemd worden in de effectenindicator van het Ministerie van EZ nagegaan of zij optreden en in welke mate. Hierbij is gebruikgemaakt van reeds bestaande documentatie. De storingsfactoren zijn de basis van de effectenindicator. Voor alle Natura 2000-gebieden en alle aangewezen soorten en habitattypen is bepaald wat de gevoeligheid van soorten voor de factoren is. Het Ministerie van EZ onderscheidt 19 mogelijke storingsfactoren op soorten en habitattypen. Deze storingsfactoren zijn: oppervlakte verlies, versnippering, verzuring, vermesting, verzoeting, verzilting, verontreiniging, verdroging, vernatting, verandering stroomsnelheid, verandering overstromingsfrequentie, verandering dynamiek substraat, verstoring door geluid, licht en trillingen, optische verstoring, mechanische effecten, verandering in populatiedynamiek en bewuste verandering soortensamenstelling.

Om tot een duidelijke en objectieve beschrijving van de mogelijk optredende effecten te komen, is gebruikgemaakt van deze 19 storingsfactoren. Voor elk Natura 2000-gebied wordt per storingsfactor besproken of de ontwikkelingen (bij recht, afwijking of via een wijzigingsbevoegdheid of omgevingsvergunning) die het plan mogelijk maakt leiden tot een negatief effect op het Natura 2000-gebied. Deze ontwikkelingen worden in de volgende paragraaf besproken. In enkele gevallen leidt een ontwikkeling niet tot een verstoring op het Natura 2000-gebied, deze ontwikkeling wordt dan ook niet besproken onder deze storingsfactor. Per Natura 2000-gebied wordt elke storingsfactor het kenmerk, de interactie met andere factoren en de relevantie voor het project besproken. De tekst bij “Kenmerk” en “Interactie met andere factoren” is afkomstig van het Ministerie van EZ. Bij relevante factoren wordt ook de werking beschreven.

5.3 Effectenbeoordeling

Uit de effectenindicator van het Ministerie van EZ blijkt dat de mogelijk aanwezige soorten in het Natura 2000-gebied Kempenland-West voor meerdere storingsfactoren gevoelig zijn. Deze storingsfactoren staan weergegeven in onderstaande figuur. Aan de hand van de storingsfactoren zoals genoemd door het Ministerie van EZ wordt duidelijk gemaakt welke effecten op kunnen treden.

Storingsfactor	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
Stuifzandheiden met struikheide	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zwakgebufferde vennen	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zure vennen	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Beken en rivieren met waterplanten	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Vochtige heiden	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Droge heiden	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Blauwgraslanden	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Pioniervegetaties met snabelbiezen	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
*Vochtige alluviale bossen	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Drijvende waterweegbree	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Kleine modderkruiper	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

■ zeer gevoelig
 ■ gevoelig
 ■ niet gevoelig
 ■ n.v.t.
 ... onbekend

Afbeelding 6: alle verstoringindicatoren door het Ministerie van EZ voor aangewezen habitats en soorten voor Natura 2000-gebied Kempenland-West

1 Oppervlakteverlies

Kenmerk: Afname beschikbaar oppervlak leefgebied soorten en/of habitattypen.

Interactie andere factoren: verlies van oppervlakte leidt tot verkleining en in sommige gevallen ook tot versnippering van het leefgebied (zie aldaar). Een kleiner gebied heeft bovendien meer te leiden van randinvloeden: vaak is de kwaliteit van het leefmilieu aan de rand minder goed dan in het centrum van het gebied. Op deze manier leidt verlies oppervlakte mogelijk ook tot een grotere gevoeligheid voor bijvoorbeeld verdroging, verzuring of vermeting.

Relevantie: Het plangebied ligt buiten de grenzen van het Natura 2000-gebied, waardoor met de toekomstige sleufsilo's geen sprake is van direct oppervlakteverlies van habitattypen of -soorten. Van oppervlakteverlies is met de nieuwe invulling dan ook geen sprake.

2 Versnippering

Kenmerk: Van versnippering is sprake bij het uiteenvallen van het leefgebied van soorten.

Interactie andere factoren: treedt op ten gevolge van verlies leefgebied of verandering in abiotische condities van het leefgebied. Kan leiden tot verandering in populatiedynamiek.

Relevantie: Het plangebied ligt buiten de grenzen van het Natura 2000-gebied. Het plangebied vertoont ook geen verbindende functie tussen habitattypen- en soorten. Met de realisatie van de beoogde plannen is geen sprake van versnippering van habitattypen en -soorten. Deze storingsfactor is met de plannen niet van toepassing.

3 Verzuring

Kenmerk: Verzuring van bodem of water is een gevolg van de uitstoot (emissie) van vervuulende gassen door bijvoorbeeld fabrieken en (vracht)auto's. De uitstoot bevat onder andere zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO_x), ammoniak (NH₃) en vluchtige organische stoffen (VOS). Deze verzurende stoffen komen via lucht of water in de

grond terecht en leiden aldus tot het zuurder worden van het biotische milieu. De belangrijkste bronnen van verzurende stoffen zijn de landbouw, het verkeer en de industrie.

Interactie andere factoren: De effecten van verzurende stoffen zijn niet altijd te scheiden van die van vermestende stoffen, omdat een deel van de verzurende stoffen ook vermestend werkt (aanvoer van stikstof).

Relevantie: Bij de realisatie van de sleufsilos en de schuur is geen sprake van een vergroting van de bedrijfsactiviteiten ter plaatse. Het betreft slechts een verplaatsing van de kuilvoerplaatsen en de realisatie een overdekte schuur voor opslag van materiaal. Hierdoor is een toename in stikstofemissie van verkeer of landbouwhuisdieren nihil ten opzichte van de maximale situatie wat het bestemmingsplan mogelijk maakt. Geconcludeerd wordt dat het plan niet leidt tot (significante) negatieve effecten op instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied voor wat betreft verzuring en vermesting.

4 Vermesting

Kenmerk: *Vermesting is de 'verrijking' van ecosystemen met name stikstof en fosfaat. Het kan gaan om aanvoer door de lucht (droge en natte neerslag van ammoniak en stikstofoxiden) of nitraat- en fosfaataanvoer door het oppervlaktewater.*

Interactie andere factoren: stoffen die leiden tot vermesting kunnen ook leiden tot verzuring. Vermesting (en verzuring) kunnen op hun beurt leiden tot verontreiniging van het oppervlakte- en grondwater.

Relevantie: De plannen leiden niet tot een toename in het aantal vervoersbewegingen c.q. een toename van het aantal landbouwhuisdieren. Voor effectenbeoordeling zie voorgaande paragraaf.

5 Verzoeting

Kenmerk: *Verzoeting treedt op als het chloridegehalte in het water afneemt, en niet meer geschikt is voor de beoogde zoute of brakke natuurtypen.*

Interactie andere factoren: Verzoeting treedt meestal op ten gevolge van vernatting of, zoals in het Delta-gebied, door het afsluiten van zee-armen. In (voormalig) brakke of zoute wateren leidt verzoeting tot vermesting.

Relevantie: De plannen vinden plaats buiten de invloedszone van brakke natuur. Met de toekomstige plannen wordt tevens geen grondwateronttrekking of afwatering uit het Natura 2000-gebied mogelijk gemaakt. Het plan leidt daarmee niet tot verzoeting van aanwezige natuurwaarden in het Natura 2000-gebied.

6 Verzilting

Kenmerk: *Verzilting betreft de ophoping van oplosbare zouten (kalium, natrium, magnesium, calcium) in bodems en wateren. In wateren komt verzilting over het gehele spectrum tussen zoet (<200 mg Cl/l) en zeer zout (> 30.000 mg Cl/l) voor en is dus niet beperkt tot zoet en brak water.*

Interactie andere factoren: Verzilting van bodems treedt vaak op ten gevolge van verdroging.

Relevantie: De plannen leiden niet tot een toename in grondwateronttrekking. Er worden geen ingrepen in de grond uitgevoerd, waardoor met de plannen geen sprake is van verdroging en verzilting van natuurwaarden in het Natura 2000-gebied.

7 Verontreiniging

Kenmerk: *Er is sprake van verontreiniging als er verhoogde concentraties van stoffen in een gebied voorkomen, welke stoffen onder natuurlijke omstandigheden niet of in zeer lage concentraties aanwezig zijn. Bij verontreiniging is sprake van een zeer brede groep van ecosysteem/gebiedsvreemde stoffen: organische verbindingen, zware metalen, schadelijke stoffen die ontstaan door verbranding of productieprocessen, straling (radioactief en niet radioactief), geneesmiddelen, endocrien werkende stoffen etc. Deze stoffen werken in op de bodem, grondwater, lucht.*

Interactie andere factoren: Geen directe interactie met andere factoren. Wel kan verontreiniging als gevolg van andere factoren optreden.

Relevantie: In het plangebied worden geen sterk verontreinigende activiteiten toegestaan en er wordt geen afvalwater geloosd in watervoerende elementen die in verbinding staan met het Natura 2000-gebied. Ook is geen sprake van verontreiniging van de bodem. Op basis van voorstaande worden verontreinigende effecten met de plannen derhalve niet verwacht.

8 Verdroging

Kenmerk: *Verdroging uit zich in lagere grondwaterstanden en/of afnemende kwel. De actuele grondwaterstand is zo lager dan de gewenste/benodigde grondwaterstand.*

Interactie andere factoren: Verdroging kan tevens leiden tot verzilting. Door verdroging neemt ook de doorluchting van de bodem toe waardoor meer organisch materiaal wordt afgebroken. Op deze wijze leidt verdroging tevens tot vermesting. Er zijn ook gebieden waar verdroging kan optreden zonder dat de grondwaterstand in de ondiepe bodem daalt. Het gaat daarbij om gebieden waar van oudsher grondwater omhoogkomt. Dit water heet kwelwater. Kwelwater is water dat elders in de bodem is geïnfiltreerd en dat naar het laagste punt in het landschap stroomt. Kwelwater heeft dikwijls een bijzondere samenstelling: het is rijk aan ijzer en calcium, arm aan voedingsstoffen en niet zuur, maar gebufferd. Schade aan de natuur die veroorzaakt wordt door een afname of het verdwijnen van kwelwater en het vervangen van dit type water met gebiedsvreemd water, noemen we ook verdroging.

Relevantie: Het plan leidt niet tot verdroging van het Natura 2000-gebied. Er vinden geen ingrepen in het grondwater plaats. Doordat deze ingrepen niet uitgevoerd worden is geen sprake van een afnemende kwel. De toekomstige grondwaterstand in het Natura 2000-gebied wijkt niet af van de gewenste/benodigde grondwaterstand.

9 Vernatting

Kenmerk: *Vernatting manifesteert zich in hogere grondwaterstanden en/of toenemende kwel veroorzaakt door menselijk handelen.*

Interactie andere factoren: Vernatting kan leiden tot verzoeting en verandering van de waterkwaliteit, bijvoorbeeld als gevolg van inlaat van gebiedsvreemd water.

Relevantie: Met de plannen is geen sprake van vernatting van het Natura 2000-gebied. Met de plannen vinden geen ingrepen in het grondwater plaats. Hierdoor is er geen sprake van een toenemende kwel in het Natura 2000-gebied. De activiteiten hebben geen effect op de (grond)waterspiegel en dus ook geen vernattend effect op het Natura 2000-gebied.

10 Verandering stroomsnelheid

Kenmerk: *Verandering van stroomsnelheid van beken en rivieren kan optreden door menselijke ingrepen zoals plaatsen van stuwen, kanaliseren of weer laten meanderen.*

Interactie andere factoren: De interactie met andere factoren is onbekend.

Relevantie: De plannen leiden niet tot verandering van stroomsnelheden, omdat met de plannen de oevers en de watergang van de beek niet worden vergraven of anderszins worden aangetast.

11 Verandering overstromingsfrequentie

Kenmerk: *De duur en/of frequentie van de overstroming van beken en rivieren verandert door menselijke activiteiten.*

Interactie met andere factoren: Overstromingen zijn van invloed op de vochttoestand, de zuurgraad, de voedselrijkdom en het zoutgehalte van een gebied.

Relevantie: De overstromingsfrequentie in het Natura 2000-gebied wordt niet beïnvloed door de plannen aan de Baarschotsestraat 17, omdat de plannen buiten de invloedzone van de beek worden gerealiseerd.

12 Verandering dynamiek substraat

Kenmerk: *Er treedt een verandering op in de bodemdichtheid of bodemsamenstelling van terrestrische of aquatische systemen, bijvoorbeeld door aanslibbing of verstuiving.*

Interactie andere factoren: Verandering overstromingsdynamiek, verandering mechanische effecten

Relevantie: De beoogde plannen leiden niet tot verandering van dynamiek substraat van het Natura 2000-gebied. De sleufsilo's worden buiten de grenzen van het Natura 2000-gebied gerealiseerd, waardoor de werkzaamheden niet leiden tot een verandering in de bodemsamenstelling of bodemdichtheid in het Natura 2000-gebied.

13 Verstoring door geluid

Kenmerk: *Verstoring door onnatuurlijke geluidsbronnen; permanent zoals geluid wegverkeer dan wel tijdelijk zoals geluidsbelasting bij evenementen. Geluid is een hoorbare trilling, gekenmerkt door geluidsdruk en frequentie.*

Interactie andere factoren: Treedt vaak samen met visuele verstoring op door bijv. vlieg- en autoverkeer, manifestaties etc.

Relevantie: De ontwikkelingen in het plangebied leiden niet tot negatieve effecten door verstoring door geluid in het Natura 2000-gebied. In de huidige situatie is reeds verstoring door geluid aanwezig. Deze verstoring is afkomstig van de uitvoering van de agrarische bedrijfsactiviteiten ter plaatse en heeft een klein verstorend effect op het Natura 2000-gebied.

De voor geluid gevoelige habitatsoort (Kleine modderkruiper) is in haar voorkomen afhankelijk van waterrijke elementen. Deze soort kan zodoende voorkomen in de Reusel. Ten opzichte van de huidige situatie zal de verstoring door geluid langs de Reusel in zekere mate afnemen, omdat de kuilvoerplaten nabij de beek verdwijnen. De laad- en losactiviteiten van het voer zijn hierdoor in de toekomstige situatie verder van de beek verwijderd. Verstoring door geluid langs de beek is daardoor minder dan in de huidige situatie en leidt daarmee niet tot een negatief effect op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied voor wat betreft geluid.

14 Verstoring door licht

Kenmerk: *Verstoring door kunstmatige lichtbronnen, zoals licht uit woonwijken, industrieterreinen en glastuinbouw.*

Interactie andere factoren: De interactie met andere factoren is onbekend.

Relevantie: De ontwikkelingen in het plangebied leiden niet tot negatieve effecten door verstoring door licht in het Natura 2000-gebied. Verlichting is in de huidige situa-

tie al aanwezig in het plangebied en de nabijheid van het Natura 2000-gebied. Deze verlichting is aanwezig in de vorm van de woning en oriëntatieverlichting op het erf. In de toekomstige situatie wordt de verlichting ter plaatse niet uitgebreid waardoor geen negatief effect op instandhoudingsdoelstelling van het Natura 2000-gebied wordt verwacht.

15 Verstoring door trilling

Kenmerk: *Er is sprake van trillingen in bodem en water als dergelijke trillingen door menselijke activiteiten veroorzaakt worden, zoals bij boren, heien en draaien van rotorbladen.*

Interactie andere factoren: Kan vooral samen optreden met verstoring door geluid.

Relevantie: Tijdens de bouwwerkzaamheden ontstaan mogelijk trillingen in de ondergrond. SBR geeft aan dat trillingen niet verder dragen dan 250 meter (SBR, 2003). Het Natura 2000-gebied grenst direct aan het plangebied. Hierdoor zijn de mogelijke trillingen waarneembaar in het Natura 2000-gebied. Uit de effectenindicator blijkt dat de habitatsoort Kleine modderkruiper zeer gevoelig is voor trillingen. Met het realiseren van de schuur ontstaan mogelijk tijdens heiwerkzaamheden trillingen. Gezien de kleine omvang en de korte duur van de ingreep en de mobiliteit van de Kleine modderkruiper, is de verstoring slechts van tijdelijke aard word worden geen negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de soort ter plaatse verwacht.

16 Optische verstoring

Kenmerk: *Optische verstoring betreft verstoring door de aanwezigheid en/of beweging van mensen dan wel voorwerpen die niet thuishoren in het natuurlijke systeem.*

Interactie andere factoren: Treedt vaak samen op met verstoring door geluid (in geval van recreatie) of trilling en licht (in geval van voertuigen, schepen).

Relevantie: Met de toekomstige plannen is geen sprake van een toename in optische verstoring op het Natura 2000-gebied ten opzichte van de huidige situatie. De bedrijfsactiviteiten nemen niet toe en een deel van activiteiten (laden/lossen voer) gaat, ten opzichte van de huidige situatie, verder vanaf de beek plaatsvinden. Met de plannen worden negatieve effecten van (in)directe optische verstoring op habitattypen en –soorten derhalve niet verwacht.

17 Verstoring door mechanische effecten

Kenmerk: *Onder mechanische effecten vallen verstoring door betreding, golfslag, luchtwervelingen et cetera, die optreden ten gevolge van menselijke activiteiten. De oorzaken en gevolgen zijn bij deze storende factor zeer divers.*

Interactie andere factoren: Verstoring kan samenvallen met verstoring door geluid, licht en trilling.

Relevantie: Met de toekomstige plannen is geen sprake van verstoring door mechanische effecten op het Natura 2000-gebied. Het plangebied ligt buiten de begrenzing van het Natura 2000-gebied. Gezien de aard van de ingreep en het feit dat het Natura 2000-gebied niet wordt betreden zijn mechanische effecten niet te verwachten.

18 Verandering in populatiedynamiek

Kenmerk: *De storende factor verandering in populatiedynamiek treedt op indien er een direct effect is van een activiteit op de populatieopbouw en/of populatiegrootte. Er wordt hier vooral bedoeld of de situatie wanneer er sprake van sterfte van individuen door wegverkeer, windmolens, of door jacht of visserij.*

Interactie andere factoren: Veel storende factoren leiden op hun beurt - dus indirect - tot een verandering in populatiedynamiek. Deze storende factor zit namelijk aan het einde van de effectketen.

Relevantie: De plannen leiden niet tot verandering in populatiedynamiek in het Natura 2000-gebied. De watergang van de Reusel en haar oevers, behorende tot het habitat-type Beken en rivieren met waterplanten (H3260) worden met de plannen niet aangetast, verstoord of vergraven. Van aantasting van de habitatsoort Kleine modderkruiper (H1149) om voorgaande reden eveneens geen sprake. Het plan leidt daarmee niet tot een toename in sterfte van individuen waardoor negatieve effecten door de veranderingen in populatiedynamiek zijn uitgesloten.

19 Bewuste verandering soortensamenstelling

Kenmerk: *Er is sprake van bewust ingrijpen in de natuur door herintroductie van soorten, introductie van exoten, uitzetten van vis, inzaaien van genetisch gemodificeerde organismen etc.*

Interactie andere factoren: Heeft met name direct invloed op de factor 'verandering in populatiedynamiek'.

Relevantie: Van een bewuste verandering van de soortensamenstelling is geen sprake bij de invulling van het plangebied, omdat de oevers en watergang van de Reusel en de soorten ter plaatse met de beoogde plannen niet worden aangetast.

5.4 Conclusie

Uit deze toets in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 kan geconcludeerd worden dat de realisatie van de sleufsilo's en de schuur niet leiden tot negatieve effecten op instandhoudingsdoelstellingen van habitattypen en –soorten van het Natura 2000-gebied Kempenland-West. Met de ontwikkelingen is geen sprake van aantasting van het Natura 2000-gebied.

6 Toets Ecologische Hoofdstructuur

6.1 Inleiding

In Baarschot (gemeente Hilvarenbeek, provincie Noord-Brabant) is aan de Baarschotsestraat 17 de uitbreiding van een agrarische erf beoogd. Een deel van deze uitbreiding wordt gerealiseerd binnen de ecologische hoofdstructuur. De ecologische hoofdstructuur betreft de beek (Reusel) direct ten westen van het plangebied en de gronden binnen 25 meter afstand van de beek.

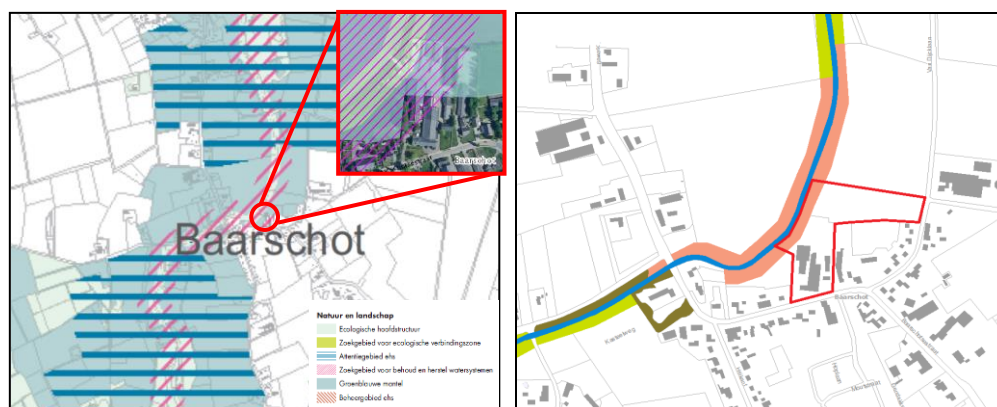
Voor de ecologische hoofdstructuur geldt de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kernmerken en waarden van het gebied. Hiertoe geldt het zogenaamde 'nee, tenzij'-regime. Dit betekent dat (nieuwe) plannen, projecten of handelingen niet zijn toegestaan indien zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten. De uitbreiding is tevens beoogd binnen het zoekgebied behoud en herstel watersystemen en groenblauwe mantel.

In dit hoofdstuk wordt onderzocht of met de uitbreiding van het agrarisch erf sprake is van aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van het EHS. Ook wordt ingegaan op de effecten van de plannen op het zoekgebied behoud en herstel watersystemen en groenblauwe mantel.

6.2 Onderzoeksmethode

De effectenbeoordeling heeft plaatsgevonden door middel van literatuuronderzoek. Hierbij is gebruik gemaakt van de Verordening Ruimte Noord-Brabant 2012, het natuurbeheerplan 2013 en de Structuurvisie Noord-Brabant (2011). Op basis van de kaarten behorende bij de Verordening Ruimte Noord-Brabant (2012) ligt het plangebied binnen de ecologische hoofdstructuur, zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen en binnen de groenblauwe mantel.

In de verordening staat het vigerend beleid beschreven: wat is de ecologische hoofdstructuur, geldend regime van de EHS en de verplichting van een bestemmingsplan dat in de EHS ligt. Op basis van deze verordening, huidige situatie en de toekomstige uitbreiding wordt bepaald of er mogelijk sprake is van aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS door de geplande uitbreiding. Dezelfde aanpak wordt gehanteerd voor de effectenbeoordeling van het zoekgebied behoud en herstel watersystemen en groenblauwe mantel.

Afbeelding 7: Ligging plangebied (rood) ten opzichte van de Ecologische Hoofdstructuur (links) en de ligging van het plangebied nabij de verschillende natuurbeheertypen van het Natuurbeheerplan (rechts) (Provincie Brabant, 2012).

6.3 Beleid

6.3.1 ecologische hoofdstructuur

De ecologische hoofdstructuur (EHS) is een samenhangend netwerk van natuurgebieden en landbouwgebieden met natuurwaarden van (inter)nationaal belang. Voorbeelden hiervan in Brabant zijn de bossen, de heide en vennen, de stuifduinen, de schraalgraslanden en wateren zoals rivieren en beken. Het doel van het EHS-beleid is het veiligstellen van ecosystemen en het realiseren van leefgebieden met goede condities voor de biodiversiteit. Deze leefgebieden zijn belangrijk voor dier- en plantensoorten. Om de populaties gezond te houden en de genetische uitwisseling te bevorderen, is het noodzakelijk dat deze gebieden zowel van voldoende omvang zijn als de mogelijkheid bieden om te migreren tussen deze gebieden.

De ecologische hoofdstructuur bestaat uit:

- bestaande natuur- en bosgebieden;
- gerealiseerde nieuwe natuur: dit zijn gronden die met subsidie op grond van het Natuurbeheerplan zijn gerealiseerd als nieuwe natuur en waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming is verdwenen;
- nog niet gerealiseerde nieuwe natuur: dit zijn meestal agrarische gronden, die in het Natuurbeheerplan zijn aangewezen als nieuwe natuur maar waar de landbouwfunctie of een andere niet-natuurbestemming nog aanwezig is.

Voor de ecologische hoofdstructuur geldt op basis van het rijksbeleid (Nota Ruimte en Besluit algemene regels ruimtelijke ordening) de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kenmerken en waarden van het gebied. Hiertoe geldt het zogenaamde 'nee, tenzij'-regime. Dit betekent dat (nieuwe) plannen, projecten of handelingen niet zijn toegestaan indien zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten. Wanneer de wezenlijke kenmerken worden aangetast, hangt af van de actuele en potentiële waarden van het gebied. Dat kunnen zijn: de natuurdoelen en –kwaliteit, geomorfologische en aardkundige waarden en processen, de waterhuishouding, kwaliteit van bodem, water en lucht, rust, stilte, donkerte, openheid of juist geslotenheid en de landschapsstructuur. Is er sprake van een significant effect op de wezenlijke kenmerken dan kan een ingreep in beginsel alleen nog plaatsvinden als er

sprake is van een groot openbaar belang en er geen alternatieven beschikbaar zijn (bij individuele ingrepen) of als een combinatie van plannen, projecten of handelingen per saldo tot een (kwantitatieve en kwalitatieve) versterking van de EHS leidt.

Een bestemmingsplan dat is gelegen in de ecologische hoofdstructuur:

- strekt tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden;
- stelt regels ter bescherming van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden en houdt daarbij rekening met de overige aanwezige waarden en kenmerken, waaronder de cultuurhistorische waarden en kenmerken.

Een bestemmingsplan neemt de geldende niet natuurbestemming en de met het oog daarop gegeven regels omtrent het gebruik van de grond en van de zich daarop bevindende bouwwerken in acht.

De Reusel is binnen de EHS aangewezen als Beek en Bron (beheertype N03.01). Het beheertype Beek en bron gaat om kleine stromende wateren met hun bronnen, zoals Regge, Dinkel, Berkel, Dommel, en Swalm, die uiteindelijk uitmonden in een rivier, in oost- en zuid Nederland. (Mee)stromende wateren zoals molenkolken, sprengen en opgeleide beken behoren eveneens tot dit type. Beken en bronnen zijn van groot belang voor waterplanten, macrofauna en een groot aantal vissen. Beken zijn vaak verlegd, verbreed, verdiept, gekanaliseerd en met elkaar verbonden om water versneld af te voeren. De waterkwaliteit van het beekwater is meestal niet goed door vermessing of vervuiling. Herstel van de waterkwaliteit is mogelijk en is bij de heuvellandbeken ook al succesvol. Voor de laaglandbeken is de situatie echter beduidend minder rooskleurig. Door kanalisatie en vervuiling zijn de condities van dit type beken vrijwel nergens op orde. Vooral de kleinere, zwakgebufferde en voedselarme bovenlopen en duinrellen zijn vrijwel verdwenen.

De gronden naast de beek zijn binnen de EHS aangewezen als nog om te vormen landbouw grond tot natuur (N00.01). Voor deze gronden zijn geen beheertypen vastgesteld.

6.3.2 Zoekgebied behoud en herstel watersystemen

Binnen het zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen vallen gebieden naast een waterloop waar maatregelen op het gebied van morfologie en inrichting nodig zijn om de doelstellingen uit het Provinciaal Waterplan 2010- 2015 op het gebied van de ecologische kwaliteit van oppervlaktewateren te behalen. Een bestemmingsplan dat is gelegen in een zoekgebied voor behoud en herstel van watersystemen strekt mede tot de verwezenlijking en het behoud, beheer en herstel van watersystemen waarbij dat zoekgebied een breedte heeft van ten minste 25 meter aan weerszijden van de waterloop.

Een bestemmingsplan, als bedoeld in het eerste lid stelt, voor zover zulks nodig is om te voorkomen dat dit gebied minder geschikt wordt voor de verwezenlijking en het behoud, beheer en herstel van watersystemen:

- beperkingen aan stedelijke, agrarische en recreatieve ontwikkelingen, in het bijzonder wat betreft de daarmee verband houdende bebouwing;

- regels ten aanzien van het aanbrengen van oppervlakteverhardingen of verharde oppervlakten van meer dan 100 m², anders dan een bouwwerk;
- regels ten aanzien van het ophogen van gronden;
- het betrokken waterschapsbestuur wordt gehoord.

6.3.3 groenblauwe mantel

De groenblauwe mantel ligt over gebieden die grenzen aan de ecologische hoofdstructuur, de ecologische verbindingszone of het zoekgebied voor behoud en herstel van watersystemen, en deze verbinden, zijnde gebieden met overwegend grondgebonden agrarisch gebruik en belangrijke nevenfuncties voor natuur en water.

Een bestemmingsplan dat is gelegen in de groenblauwe mantel:

- strekt tot behoud, herstel of duurzame ontwikkeling van het watersysteem en de ecologische en landschappelijke waarden en kenmerken van de onderscheidene gebieden;
- stelt regels ter bescherming van de ecologische, landschappelijke en hydrologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden;
- de toelichting bevat een verantwoording over de wijze waarop de nodige kennis over de aanwezige ecologische en landschappelijke waarden en kenmerken is vergaard;
- kan voorzien in een uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf mits uit de toelichting blijkt dat deze uitbreiding noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering en deze uitbreiding een positieve bijdrage levert aan de bescherming en ontwikkeling van de onderkende ecologische en landschappelijke waarden en kenmerken;
- bepaalt dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen ten behoeve van een grondgebonden agrarisch bedrijf worden geconcentreerd in een bouwblok.

6.4 Effectenbeoordeling

Op basis van de kaarten van het provincie Noord-Brabant ligt een deel van het plangebied binnen de ecologische hoofdstructuur, zoekgebied behoud en herstel watersystemen en groenblauwe mantel. Ongeveer 3.000 m² van het plangebied is bestemd als EHS. Voor het zoekgebied behoud en herstel watersystemen en groenblauwe mantel geldt een grotere oppervlakte; het gehele plangebied ligt binnen deze zones.

Er dient te worden vastgesteld of er met de plannen sprake is van oppervlakteverlies door bebouwing of bestrating. Van belang is of dit oppervlakteverlies de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant aantasten. De Reusel zelf wordt met de plannen niet direct aangetast. Ingrepen in de beek vinden niet plaats, aangezien het bouwvlak niet tot de oevers van de Reusel loopt. Indirect speelt de kwaliteit van het water in de Reusel een rol. De waterkwaliteit is meestal niet goed door vermesting of vervuiling.

Om de huidige waterkwaliteit te behouden of zelfs te verbeteren, waardoor er geen sprake is van aantasting van wezenlijke kenmerken en waarden, zijn voorwaarden noodzakelijk.

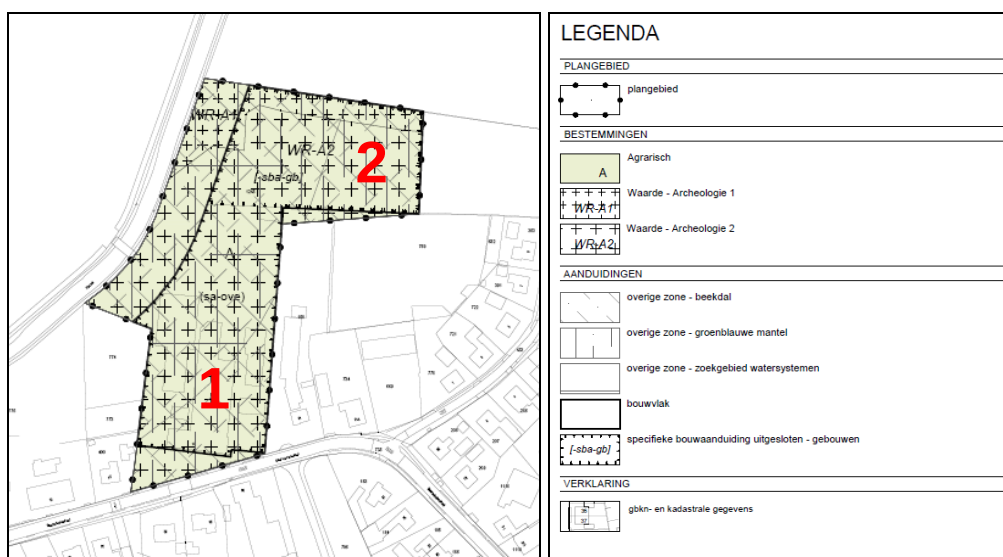
Met de toekomstige plannen moet voorkomen worden dat afvalwater geloosd wordt in de Reusel. Uitspoeling van mest (van bijvoorbeeld de mestsilos) en oliën / benzine (van landbouwwerktuigen) naar de Reusel toe moet voorkomen worden. Dit is van belang om ervoor te zorgen dat de waterkwaliteit van de Reusel niet verslechtert door vermisting, verzuring en vervuiling.

Verder speelt verlichting een rol in de kwaliteit van de EHS. Voorkomen moet worden dat verlichting (lantaarnpalen, schijnwerpers) toegepast wordt nabij de Reusel. Verlichting heeft een negatief effect op onder andere vleermuizen en vogels. Vleermuizen gebruiken de Reusel mogelijk als vliegroute en foeraargebied en worden door verlichting verstoord. Vogels broeden mogelijk in op deze locatie. Indien vermisting, verzuring, vervuiling en verstoring door verlichting wordt voorkomen worden de wezenlijke kenmerken of waarden van de Reusel niet significant aangetast.

Afbeelding 8: EHS binnen het plangebied

In het vast te stellen bestemmingsplan is het bouwen van agrarische opstallen binnen de EHS niet mogelijk. Het bouwvlak ligt buiten het gebied bestemd als EHS. Hierdoor worden de wezenlijke kenmerken van de EHS aldaar niet aangetast. Realisatie van opstallen is alleen toegestaan op het huidige erf (1). Het nieuwe deel van het bouwvlak (2) krijgt de specifieke bouwaanduiding "uitgesloten gebouwen" waardoor enkel het realiseren van sleufsilos mogelijk is. Onderstaand figuur toont de beoogde bestemming van het plangebied.

Beoogde bestemming plangebied (SAB, 2014)

Op de gronden bestemt als agrarisch zijn buiten het bouwvlak enkel onverharde paden toegestaan. De aanleg van oppervlakteverhardingen buiten het bouwvlak is vergunningplichtig waarbij getoetst wordt of de aanleg geen afbreuk doet aan de natuurwaarden ter plaatse.

De actuele natuurwaarden van de gronden langs de Reusel worden bij de beoogde plannen niet aangetast en potentiële natuurwaarden (ruimte voor natuurvriendelijke oevers) blijven behouden. De geplande aanleg van natuurvriendelijke oevers langs de Reusel, die de ecologische waarden moet herstellen en ontwikkelen, wordt aan deze zijde van de Reusel derhalve niet beperkt. Negatieve effecten worden om die reden niet verwacht.

6.5 Conclusie

Met de toekomstige uitbreiding van het bouwvlak is geen sprake van oppervlakteverlies van de EHS. Indien vermesting, verzuring, vervuiling en verstoring door verlichting wordt voorkomen worden de wezenlijke kenmerken of waarden van de Reusel niet significant aangetast. Verder worden met de plannen de huidige natuurwaarden niet aangetast en blijven potentiële natuurwaarden, ruimte voor natuurvriendelijke oevers, behouden.

In de situatie zoals hierboven aangegeven strekt het nieuwe bestemmingsplan tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken en watersystemen. Dit komt overeen met de eisen die in de verordening ruimte gesteld zijn voor een bestemmingsplan in de EHS of groenblauwe mantel.

Bijlage 1: literatuurlijst

Bergmans, W. en Zuiderwijk, A. 1986. Atlas van de Nederlandse amfibieën en reptielen, uitgeverij KNNV, Hoogwoud.

Bos, F., Bosveld, M., Groenendijk, D., Swaay van, C., Wynhoff, I. De Vlinderstichting, 2006. De dagvlinders van Nederland, verspreiding en bescherming (Lepidoptera: Hesperioidea, Papilionoidea.-Nederlandse Fauna 7. Leiden. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis. KNNV Uitgeverij & European Invertebrate Survey – Nederland.

Broekhuizen, S., Hoekstra, B., van Laar, V., Smeenk, C., Thissen, J.B.M. 1992. Atlas van de Nederlandse zoogdieren, uitgeverij KNNV, Utrecht.

Cools, J.M.A., 1989, Atlas van de Noordbrabantse flora, Stichting Uitgeverij Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging, Tilburg.

Dijkstra e.a., 2002, De Nederlandse Libellen (Odanata), Nederlandse Vereniging voor Libellenstudie, Utrecht, KNNV Uitgeverij.

Limpens, H., Mostert, K., Bongers, W. 1997. Atlas van de Nederlandse vleermuizen, uitgeverij KNNV, Utrecht.

Meijden, R. van der, 2005, Heukels flora van Nederland, 23^e druk, uitgeverij Wolters Noordhof, Groningen.

Nederlands vereniging voor libellenstudie, 2002. De Nederlandse libellen (Odoneta). Nederlandse fauna 4. Nationaal en Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij & European Invertebrates Survey-Nederland, Leiden.

Nie, de, H.W. 1997. Atlas van de Nederlandse zoetwatervissen. Media Publishing, Doetinchem.

Provincie Brabant, 2011. Structuurvisie Ruimtelijke Ordening. Provincie Brabant. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. 's-Hertogenbosch.

Provincie Brabant, 2012. Verordening Ruimte 2012. Provincie Brabant. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. 's-Hertogenbosch.

Provincie Brabant, 2012. Natuurbeheerplan 2013 Provincie Noord-Brabant. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. 's-Hertogenbosch.

Provincie Brabant, cd-rom ; Rekening houden met Habitatrichtlijnsoorten in Noord Brabant.

SOVON Vogelonderzoek Nederland, 2002. Atlas van de Nederlandse Broedvogels 1998, 2000, Nederlandse Fauna 5. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij & European Invertebrate Survey-Nederland, Leiden.

Van Dobben, H. & Van Hinsberg, A., 2008. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en Natura 2000-gebieden. Wageningen, Alterra, Alterra-rapport 1654.

Van Dobben, H., Bobbink, R., Bal, D. en Van Hinsberg, A., 2012. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000. Wageningen, Alterra, Alterra-rapport 2397.

Websites:

www.brabant.nl

www.floron.nl

www.hetdrloket.nl

www.provinciaalgeoregister.nl

www.ravon.nl

www.rijksoverheid.nl

www.ruimtelijkeplannen.nl

www.sovon.nl

www.telmee.nl

www.vleermuis.net

www.vogelbescherming.nl

www.waarneming.nl

www.zoogdieratlas.nl

www.zoogdiervereniging.nl